

द्विवेद ॥०० हो वेदावघोते वेद वा व्यञ् तस्य लुक् । द्विवेदा-
द्विवेशरा स्त्री हो वेशो यानस्यानरूपो राति ददाति रा-
क । लघुरथे नरबाह्यायां गन्त्यां हारा० ।

द्वित्रण पु० द्विविधो ब्रणः शाक०त०। सुशुतोक्ते शरीरे व्याग-
न्तुके च द्विविधे ब्रणे । तस्येदम् क । द्वित्रणीय तदधिका-
रेण चिकित्सादादौ । द्विविधाब्रणतद्देनिदानादि सुशुते
दर्शितं यथा “अथातो द्वित्रणीयचिकित्सितं व्याख्या-
स्यामः । हो ब्रणो भवतः शरीर व्यागन्तुचेति ।
तयोः शरीरः पवनपित्तकफशोणितसन्निपातनिमित्तः ।
व्यागन्तुरपि पुरुषपशुपक्षिव्यालसरीसृपप्रपतनपीडनप्र-
हाराग्निकारविषमतीक्ष्णोषधगलकपालशृङ्गशक्रेषुपर-
शुशक्तिकुलाट्यायुधाभिधातनिमित्तः । तत्र तस्ये ब्रण-
सामान्ये द्विकारणोत्थानप्रयोजनसामर्थ्याद्द्वित्रणीय
इत्युच्यते । सर्वविधोवागन्तु ब्रणे तत्कालमेव क्षतोब्रणः
प्रकृतस्योपशमार्थं पित्तवन्धीतक्रियावधारणविधिवि-
शेषः सन्धानार्थञ्च बहुद्वतप्रयोग इत्येतद्द्विकारणोत्था-
नप्रयोजनसुत्तरकालन्तु दोषोपश्रवविशेषाच्छरीरवत्-
प्रतीकारः । दोषोपश्रवविशेषः पुनः समासतः पञ्चदश-
प्रकारः प्रसरणसामर्थ्याद्योक्तो ब्रणप्रमाधिकारे शुभ-
त्वात् पीडनप्रकार इत्येके । तस्य लक्षणं द्विविधं सा-
मान्यं वैशेषिकञ्च । तत्र सामान्यं रुक्, ब्रण गालविचू-
र्चने ब्रणतीति ब्रणः । विशेषलक्षणं पुनर्वातादिचिह्नवि-
शेषः । तत्र श्यावाश्चामस्तनुः शीतपिच्छिलास्त्रावी-
रुक्लघटचटायनशीलः स्फुरणायामतोदभेदवेदनावकुलो
निर्माणश्चेति वातात् । क्षिप्रजः पीतनीलाभः किंशुको-
टकाभोष्णस्त्रावी दाहपाकरागविकारो पीतपिडकाजुष्ट-
चेति पित्तात् । प्रततचण्डकण्डूबहुलः स्फूर्तो घनः
स्तब्धसिरास्त्रायुष्मालावततः कठिनः पाण्डुवभासो मन्द-
वेदनः शुक्लशीतसान्द्रपिच्छिलास्त्रावी गुरुचेति कफात् ।
प्रबान्दबनिचयप्रकाशः कृष्णस्कोटपिडकाजालोपचित-
स्तरङ्गस्नानगन्धः सवेदो धूमायनशीलो रक्तस्त्रावी
पित्तचिह्नश्चेति रक्तात् । तोददाहधूमायनप्रायः पीता-
श्चामासस्तद्वर्णस्त्रावी चेति वातपित्ताभ्याम् । कण्डू-
यनशीलः सनिकोदो दाहणो रुक्लघटः शीतपिच्छिल
स्त्रावी चेति वातश्लेष्माभ्याम् । गुरुः सदाह उष्णः पीतः
पाण्डुस्त्रावी चेति पित्तश्लेष्माभ्याम् । कण्डूस्तनुस्तोदव-
कुलः सुप्र दव च रक्ताश्चामासस्तद्वर्णस्त्रावी चेति वात-
श्लेष्माभ्याम् । इतमण्डाभो मीनघावनतोयगन्धिर्नदु-

र्विसर्पुष्णकृष्णस्त्रावी चेति पित्तश्लेष्माभ्याम् । रक्तो-
गुरुः पिच्छिलः कण्डूप्रायः स्थिरः सरक्तपाण्डुस्त्रावी
चेति श्लेष्मश्लेष्माभ्याम् । स्फुरणतोददाहधूमायन-
प्रायः पीततनुरक्तस्त्रावी चेति वातपित्तश्लेष्माभ्याम् ।
कण्डूस्फुरणचुम्बुचमायनप्रायः पाण्डु घनरक्तस्त्रावी चेति
वातपित्तश्लेष्माभ्याम् । दाहपाकरागकण्डूप्रायः
पाण्डु घनरक्तस्त्रावी चेति श्लेष्मपित्तश्लेष्माभ्याम् । त्रिवि-
धवर्णवेदनास्त्रावविशेषोपेतः पवनपित्तकफेभ्यः । निर्द-
हनिर्मयनस्फुरणतोददाहपाकरागकण्डूस्त्रावकुलोना-
नावर्णवेदनास्त्रावविशेषोपेतः पवनपित्तकफश्लेष्माभ्याम् ।
जिह्वातन्नाभो मृदुः क्षिप्रः उष्णः विगतवेदनः सुव्य-
वस्थितो निरास्त्रावश्चेति शुद्धो ब्रण इति ।”

द्विशत न० द्विशुभं शतम् । शतद्वये । पूरणे च । शतसंख्या-
पूरणे त्रि० ततस्तमप् द्विशततम तत्संख्यापूरणे त्रि० द्वि-
शतेन क्रीतम् कर्तुं । “शताच्च ठन्यतावसमासे” पा० अथमास
इति विशेषणात् न ठन्यतीति द्विशतम् । तत्क्रीते त्रि० द्वयोः
शतयोः समाहारः ङीप् । द्विशती शतद्वयसमाहारे स्त्री ।

द्विशतिका द्वे द्वे शते ददाति “पादशतस्य संख्यादेर्धीप-
सायां वुन्” पा० वुन् वुञ्चनं स्त्रियामेव । द्विशतदाने
द्विशत्य त्रि० द्विशतेन क्रीतम् “पञ्चपादमाश्रयतादात्”
पा० यत् । द्विशतेन क्रीते ।

द्विशफ पुंस्त्री द्वौ शफो यस्य । शिखरुरे द्विखुरे पशुभेदे
“गौरलो मर्द्विषः कृष्णः मूकरो गवयो रुक्” । द्विशफाः
पशवश्चेमे अविद्वद्भ्य सम्प्रसः” भाग० २।१०।२ “कार्पाव-
कौटजोष्णां द्विशफैकशफस्य च” मनुः ।

द्विशरीर पु० द्वे चरस्थिरात्मके शरीरे व्यवयवे यस्य । चर-
स्थिरात्मके मिथुनकन्याधनुर्मीनरूपे राशिभेदे तेषां च
प्रथमार्द्धस्य स्थिरसामिध्यात् स्थिरात्मकत्वं चरमार्द्धस्य
चरसामिध्याच्चरत्वम् । द्वितुह्रिदेहादयोऽप्यत्र ।

द्विशस् अथ० द्वौ द्वौ ददाति करोति वा शब् । एकक्रियवा
द्वयोऽप्यौ । “द्विशः पात्राणि संसादयति” कात्या० श्रौ०
२।१।६

द्विशण त्रि० द्वाभ्यां शाखाभ्यां क्रीतम् । “द्विपिपूर्वाद्भ्य च”
पा० ठञ् तस्यैव “अध्यर्द्धपूर्वेति” पा० लुक् । शाखद्वय
क्रीते पक्षे अथ “परिमाणानुसंधानशाखोरिति”
पा० पयुदासादादिह्रिः । द्वैशाण पक्षे यत् । द्विशाख
तत्पार्थ

द्विशीर्ष पु० द्वे शीर्षे यस्य । वज्रो शब्द० ।